

(Zelená udává směr)

Milé čtenářky a milí čtenáři časopisu ZEUS,

je leden a je tedy nejvyšší čas na vydání letošního prvního čísla našeho školního časopisu. Rok 2024 nám začal a s ním nás čeká spousta zajímavých událostí. Sportovní fanoušci už určitě vyhlíží Mistrovství světa v biatlonu nebo hokeji, která se budou letos konat v České republice! Nebo dokonce olympijské hry v Paříži! Nadšenci kultury a historie jistě s napětím očekávají zahájení jarní sezony na hradech a zámcích nebo třeba červnový koncert Ewy Farné v Boskovicích. Než však tyto a další akce přijdou, pojďme se společně podívat na to, co se událo na náměstí 9. května v průběhu podzimních měsíců a prosince.

Začínáme tentokrát velmi zdařilou baladou od Mariána Gužíka ze 7. B. A schválně... Kdo z Vás uhodne, které slavné dílo Mariána k tvorbě inspirovalo? Dále se můžete dočíst o mnoha akcích, které se v prvních měsících tohoto školního roku konaly, např. exkurze osmáků do Prahy nebo šestáků do Anthroposu, vědomostní a sportovní soutěže, akce školního parlamentu nebo školní družiny aj. Každý si tu najde to své.

Opět se nám sešlo několik úvodních „vánočních“ stran k tomuto číslu časopisu, a tak aspoň na ukázkou uvidíte všechny zde.

Na závěr tohoto úvodu všechny už tradičně vyzývám: baví tě psát články, příběhy nebo básničky? Vymýšlet soutěže a aktivity pro ostatní? Kreslit? Pracovat na počítači s grafikou? Jsi kreativní? Pak **pošli své dílo** na e-mail petra.zhorova@zsbce.cz kdykoli v průběhu následujícího školního roku a my je otiskneme v dalším čísle našeho časopisu. Dej o sobě vědět! Krásné zimní dny a příjemné čtení tohoto čísla přeje

Balada o morčatech v poledne

U krmítka morče stálo,
z plna hrdla kvičelo:
„Bodejž se mi do té misky
trochu žrádla přidalo!“

„Poledne v tom okamžení,
táta přijde z roboty,
nasype mi do krmítka
samé skvělé dobroty!“

„Zjevilo se morče druhé,
z misečky mi užralo!
Bodejž by si morče druhé,
z mojí klece zmizelo!“

Malé, hnědé, škraně plné,
praseti se podobá,
divný čumák, packy křivé.
„Moje žrádlo pohltá!“

K mističce se plíží tiše
morče třetí jako stín.
První morče hrůzou kýše,
ukrývá se do novin.

Vykukujíc zpět pohlíží,
běda, běda morčeti!
Ostatní se k misce blíží!
Blíž a již jsou vzápětí!!!

Maminku to nezajímá,
ta si leží na dece,
tatínek však zasahuje,
ruku strká do klece!

Druhé morče, třetí morče
bum-bác letí do kouta,
první morče skáče štěstím,
všechno zrní pokřoupá...

Marián Gužík, 7. B

Jak osmáci ze Zelené poznávali Prahu

Na letitou tradici třídních exkurzí navázat chtěli,
proto ranním rychlíkem ku stověžaté matičce spěli.

Když na hlavním nádraží vystoupili,
obdivuhodný čin Nicholase Wintona si připomněli.

Pak Vratislavův Vyšehrad pokořili,
na Slavíně svíčku za všechny Moravany zapálili,
památce slavných předků se poklonili.

Vzápětí Staroměstské náměstí všechny okouzli,
co jen tam turistů z celého světa bylo!

Tak apoštolům na orloji zamávali,
kolem okolních pamětihodností k Týnskému chrámu pospíchali.

Pak rovnou k Prašné bráně a Obecnímu domu,
rychlý přesun metrem a toulky nočním městem,
to už patří k tomu.

V útulném penzionu občerstvující přespání
a hurá na přebohatou snídani.

Zpožděná tramvaj přijela přec,
bezpečně je přepravila na Pohořelec.

Odtud už Černínský palác vyhlíželi,
sgrafita na fasádách, lampy a morový sloup prohlíželi,
hradčanský loket pečlivě přeměřili
a k Pražskému hradu zamířili.

Při vstupu do nádvoří naštěstí už žádná kontrola,
jen Hradní stráž slavnostní patrola.

Vybavení nakreslenými plánky prošli katedrálu, královský palác i Svatojiřskou baziliku,
bez návalu Zlatou uličkou projít, měli „kliku“.

Mnozí pletli nohama už jen stěží,
tak rychle prošli Černou věží
a zahradami zpět k hradnímu vstupu,
tam úchvatný výhled na Prahu zastavil celou tlupu.
Dál Nerudovou ulicí, plnou znamení domovních,
dům U Dvou slunců je asi nejznámější z nich.

Přes Malostranské náměstí sešli do zahrady Valdštejnovy,
chvíli odpočinout a pozdravit tamní výry – majestátní sovy!

A už se těšili na Karlův most,
lidí tam proudilo dost a dost!

Tak rychle do ticha Klementina a před magistrát,
kouknout na nejbohatší sochu Terezku,
co ji měl kdysi jeden bohatý měšťan rád.

A zde už bylo třeba začít šetřit dech,
vždyť ještě čekalo představení v Divadle na Vinohradech.

Třetí den Václavské náměstí prochodili,
V Časozdviži Národního muzea pomíjivost času pochopili,
některým to došlo nejvíce
při pohledu na symbolický pomník J. Palacha a J. Zajíce.
Když památníkem heydrichiády v Resslově ulici procházeli,
statečnou boskovickou rodinu Svěrákových před očima měli.

Přimělo je to uvažovat,
jak je někdy třeba za vlast i život obětovat!
Když se po exkurzi do školy vrátili,
nabyté vědomosti a zážitky si třídili,
aby mnohému mohli lépe rozumět
a uchovali si své vědomosti do dalších studijních let.

Mgr. Jana Svobodová

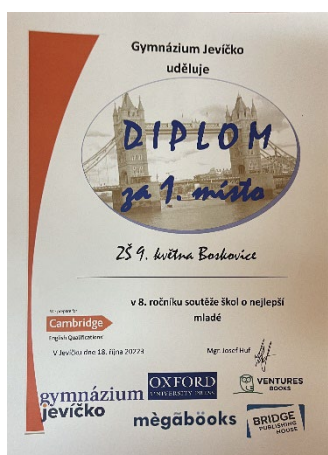

Angliáda v Jevíčku

Ve středu 18. října 2023 se žáci devátých ročníků zúčastnili již tradiční soutěže v angličtině, která se konala na gymnáziu v Jevíčku. Ze školního kola soutěže vzešlo 15 nejlepších žáků, kteří v Jevíčku ukázali své znalosti ve třech oblastech: poslechu s porozuměním, čtení s porozuměním a užití anglického jazyka. Celý jazykový test probíhal na úrovni A2+.

Ze čtrnácti zúčastněných škol obsadila „Zelená“ vynikající 1. místo. V kategorii jednotlivců se za naši školu nejlépe umístil Adam Kohoutek z 9. A, který se v konkurenci 143 žáků neztratil a vybojoval 3. místo. Mezi další úspěšné žáky patří Jáchym Dostál z 9. A, který se umístil na 6. místě a Magdalena Janovská z 9. C, která skončila na 12. místě. 14. místo obsadili Daniel Němec z 9. B, Daniel Procházka z 9. B a Veronika Veselá z 9. A.

Všem zúčastněným žákům devátých ročníků moc gratulujeme, děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme mnoho úspěchů v dalším studiu anglického jazyka na středních školách.

Mgr. Monika Smetanová

Stonožkový týden 6. - 10. listopadu 2023

Florbalové úspěchy

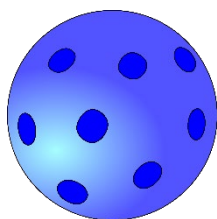
Ve čtvrtek 23. listopadu 2023 se v Blansku konalo okresní finále ve florbalu žáků prvního stupně. Do finálového turnaje se z kvalifikačních turnajů probojovalo deset nejlepších týmů. Chlapci z naší školy předváděli výborné výkony a prošli celým turnajem bez jediné prohry. Výsledkem bylo celkové první místo v turnaji. Získali zlaté medaile a vybojovali si postup do krajského finále.

Naši florbalisté z druhého stupně se také nenechali zahanbit. Ve čtvrtek 7. prosince 2023 se v Blansku konalo okresní finále ve florbalu starších žáků. Do finálového turnaje se z kvalifikačních turnajů probojovalo šest nejlepších týmů. Žáci ze všech škol, včetně té naší, předváděli opravdu vynikající výkony na vysoké úrovni. Pro nás to dopadlo nejlépe, jak mohlo, a výsledkem bylo zasloužené celkové první místo v turnaji. Získali jsme zlaté medaile, obhájili titul z minulého školního roku a vybojovali si postup do krajského finále. Tento skvělý sportovní úspěch byl obohacen i o individuální ocenění. Jonáš Oujeský z 8. C byl vyhlášen nejlepším střelcem a Damián Oujeský z 8. C nejlepším hráčem celého turnaje.

Všichni žáci zaslouží pochvalu za opravdu obrovský sportovní úspěch a vzornou reprezentaci školy a města Boskovice.

Mgr. Martin Staněk

Pohádky z pera dětí ze 4. A

Bylo nebylo, za dávných časů, za devatero horami... tak nějak začínají všechny pohádky. Děti ze 4. A popustily uzdu své fantazii a pokusily se napsat svou pohádku. Jak se jim to povedlo, posuďte sami. Vybrali jsme tři nejnapaditější.

Za devatero zatáčkami byl jeden doktor. Jednoho dne k němu přišel pacient a chtěl ošetřit nohu. Doktor vyhlásil, že potřebuje zdravotní sestru. Do nemocnice se začaly sjíždět sestřičky z celého okolí. Žádná neuspěla. Až se nakonec objevila obětavá doktorka, která svou pílí a lékařským uměním uzdravila všechny pacienty. ***Ella Šimečková***

Za devatero horami žilo jedno vajíčko, které mělo svou kouzelnou pánvičku. Jednoho dne přiletěl pepř a chtěl pánvičku ukrást. Král svolal všechna vajíčka z království do boje. Ta se ponořila do horké vody, aby jim ztuhly bílky jako brnění a vydala se do boje. Když se cizácký pepř objevil, rozkutálela se a hnala kuličky pepře až za hranice. Pak se spokojeně usadila na svoji pánvičku a společně se smažila. ***Ella Novotná***

Za devatero skateparky žil jeden scootař, který měl scootu CORE SL2. Jednoho dne přiletěl scootařův kámoš a chtěl si zajet do AVE PARKU. Král vyhlásil, že 30. 10. je ve Španělsku v Madridu mistrovství světa. Do království se začali sjíždět scootaři z celého okolí. Všichni předváděli neuvěřitelné triky a salta. Když se objevil Maty Pekárek, všichni užasli. Jeho vítězství bylo tak výjimečné, že se to ještě nikomu v historii scooteringu nepovedlo.

Martin Hruďa

Beseda se spisovatelkou Markétou Pilátovou

Mgr. Jana Marková

Vítejte na Divokém západě se 4. B

Putování s Velenem

Ve čtvrtek 12. října 2023 jsme se v rámci vlastivědy a tělesné výchovy vydali na putování s Velenem. Počasí nám krásně vyšlo, udělali jsme něco dobrého pro tělo i duši a ještě jsme dostali odměnu nejen v podobě pokladu od muzea Boskovice, ale i další zlatáček v celoroční třídní hře.

Šicí dílny

Každé malé dítě ví, že k Boskovicím neodmyslitelně patří výroba šicích strojů. Proto jsme využili nabídky muzea a navštívili jsme program šicích dílen. Vyzkoušeli jsme si, jaké je to být švadlenou či krejčím, navrhli jsme si modely, šili nejen ručně, ale i na stroji. Tento workshop jsme zakončili besedou o výrobě a prodeji oblečení.

Beseda v městské knihovně o Astrid Lindgrenové

Celá naše třída má ráda příběhy Pipi Dlouhé punčochy, proto jsme se chtěli dozvědět více o autorce této knihy a seznámit se s jejími dalšími knihami.

Vánoční nadílka pro zvířátka

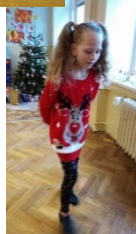
Jako každý rok, tak i letos, jsme zanesli zvířátkům do lesa vánoční nadílku.

Vánoční besídka

Konec kalendářního roku jsme oslavili besídkou plnou kulturních zážitků. Skupina *Pytel blech* zpestřila žákům prvního stupně i přestávky na chodbách školy.

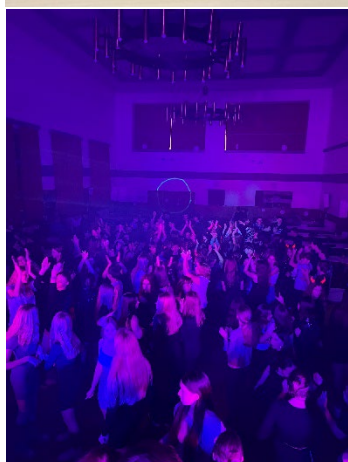
Mgr. Markéta Pospíšilíková

Mikulášský večírek

Předvánoční čas si v prosinci zpříjemnili žáci druhého stupně Mikulášským večírkem, který se konal v prostorách sokolovny. K jeho uskutečnění přispěli velkým dílem členové školního parlamentu, ale i řada dalších šikovných žáků. Ti všichni se podíleli například na tvorbě plakátu, výzdobě sokolovny, nákupu drobného občerstvení či závěrečném úklidu prostor. Taneční parket se zcela zaplnil především zásluhou pana DJ, který nám na této akci hrál již druhým rokem. Program na večírku zpestřili také osmáci, kteří přišli s originálními soutěžemi a aktivitami pro ostatní. Vrcholem celého večera bylo vyhlášení tomboly. Rozdáno bylo přes 30 krásných cen, kterými do tomboly přispěli samotní žáci. Ačkoliv není snadné uspořádat akci pro téměř 210 žáků, jejich radostné výrazy a úsměvy na tváři nám potvrzují, že úsilí všech, kteří se na akci podíleli, za to stálo. Přesvědčte se sami...

Mgr. Monika Smetanová

Mikulášská nadílka

V úterý 5. prosince navštívili žáky prvního stupně Mikuláš, andělé a čerti. Ti moc dobře věděli, kdo by se v hodinách a o přestávkách mohl se svým chováním polepšit. Děti přednesly básničky, zazpívaly písničky a dostaly od andělů nějakou dobrotu na zub. Na prvňáčky čekalo speciální překvapení. Dostali totiž od čertů svá první psací pera!

Mgr. Petra Zhořová

Zájezd do Anglie

V sobotu 9. prosince jsme vyrazili do Londýna. Cesta ubíhala rychle. Následující den jsme přijeli do Calais, odkud jsme jeli trajektem. Když jsme přijeli do Londýna, viděli jsme Buckinghamský palác a navštívili Winter Wonderland v Hyde Parku. Druhý den jsme navštívili královské město Windsor a místní Windsor Castle, sídlo královské rodiny, které bylo krásné! Třetí den byl ve znamení Londýna. Navštívili jsme muzeum Madame Tussauds, Piccadilly Circus a Trafalgarské náměstí. Celý den jsme zakončili nádherným výhledem z London Eye.

Poslední den jsme jeli autobusem do Brightonu. I když jsme se nemohli koupat, stejně jsme si to u moře užili. Poté jsme vyrazili do podmořského akvária a na brightonském molu jsme zašli do „dětského casina“, kde spousta z nás vyhrála ceny. Jakmile se setmělo, byl čas odjet domů. Po pár hodinách už jsme vyplouvali z Doveru. Na trajektu jakoby najednou ztichla země, všichni jsme v autobuse usnuli jako Šípkové Růženky.

Zájezd jsme si užili a máme zážitky, na které nikdy nezapomeneme.

žáci 7. A

Mgr. Jitka Dušilová

Anglické divadlo

V rámci výuky angličtiny se osmáci a devátáci v posledním prosincovém týdnu vydali do brněnského kulturního domu *Rubín*, aby zhlédli představení *The Taming of the Shrew* (*Zkrocení zlé ženy*) na motivy slavné komedie Williama Shakespeara. Představení se odehrávalo v angličtině a trvalo přibližně hodinu. Kromě skvělých hereckých výkonů a možnosti učení se angličtiny zábavnou formou nás zaujalo i to, že herci byli studenti gymnázia, jen o málo starší než naši žáci. Čekání na vlak jsme si po představení ukrátili na probíhajících vánočních trzích na náměstí Svobody. Předvánoční Brno spojené s kulturním zážitkem jsme všichni hodnotili jako velmi zdařilé a těšíme se na další podobné akce!

Mgr. Petra Zhořová

Šestáci ze Zelené na Expedici Anthropos

V rámci učiva o pravěku podnikají šestáci ze Zelené každoročně exkurzi do jediného muzea s touto tematikou v České republice – pavilonu Anthropos v Brně.

Ti letošní se na svou Expedici Anthropos vydali v průběhu prosince a naplno si ji užili! Žáci VI. A, VI. B i VI. C se nejprve pod vedením odborného průvodce podrobně seznámili s pravěkou expozicí, během níž získávali potřebné podklady a indicie pro zodpovězení předem zadaných otázek, které zahrnovaly různé exponáty: sochy, obrazy, malby, kosterní nálezy, brněnského šamana s nejstarší loutkou světa, rekonstrukci podoby pravěké šamanky se zkřivenou tváří, trojhrob mladých mužů z Dolních Věstonic, jednotlivá dioramata s předchůdci člověka, maketu mamuta s mládětem a samozřejmě první keramickou sošku ženy – unikátní Věstonickou venuši, objevenou týmem boskovického rodáka Karla Absolona.

Následovala výstava obrazů Zdeňka Buriana *Když Brnem táhli mamuti*, která všem přiblížila i pomocí videa autorův život a práci v rozhovorech a vzpomínkách jeho přátel, spolupracovníků i pokračovatelů.

Druhá výstava s názvem Archeologie z nebe zahrnovala kromě naučné části s ukázkami práce archeologů a objevování a mapování nalezišť s pomocí moderních technologií také část s herními prvky, kde mohli šestáci nahlédnout i do základů topografie, čehož s nadšením využili.

Jako správní badatelé si pak veškeré získané informace zpracovali a doplnili fotografiemi či vlastními kresbami a budou je využívat v dalším studiu.

Mgr. Jana Svobodová

Třídíme odpad

Kromě služeb na třídění plastů, které se snaží poctivě vynášet žáci druhého stupně z jednotlivých pater naší budovy, pořádáme také jednou za pololetí sběr starého papíru a sběr hliníku. Na třídění papíru ani hliníku z domácností sice moc nezbohatnete, ale netřídíte přece pro peníze. Šetříme energii a životní prostředí planety.

DĚKUJEME VŠEM, KDO TŘÍDÍTE ODPAD, A GRATULUJEME VÍTĚZNÝM TŘÍDÁM:

Papíru jsme nasbírali celkem téměř 8 tun a zapojily se úplně všechny třídy z naší budovy školy. Nejvíce kilogramů nasbíraly tyto třídy:

1. místo: 4. B (909,5 kg)
2. místo: 4. A (895 kg)
3. místo: 5. A (872 kg)

Ve sběru **hliníku**, který proběhl v prosinci, si nejlépe vedly třídy:

1. místo 1. A
2. místo 2. C
3. místo 4. A

Mgr. Petra Zhořová a Mgr. Jana Formánková

Ze školní družiny

Od září do prosince se v naší družině událo opět několik zajímavých akcí. Paní vychovatelky nejen že všechny akce skvěle zorganizovaly, ale také nám o nich něco poslaly do časopisu.

Dráček Družináček

S příchodem školního roku nám začaly tradiční celodružinové akce. Letos je tou první Dráček Družináček. I přesto, že venku bylo stále hezké počasí, podzim nám už začal, a proto jsme v každém oddělení vyráběli a tvořili podzimní draky. Vyrobenými draky si děti vyzdobily svoje družiny, nebo si je vzaly domů.

Dýňování

Naši školní družinu zachvátilo v prvním říjnovém týdnu dýňování. Tato oblíbená plodina se stala inspirací pro mnoho aktivit a činností. Nejen vydlabané, malované a vystříhané dýně zaplavily všechna oddělení školní družiny. Žáci si vyráběli svíčky, zápichy do květináčů. Dýně ztvárnili barvami, suchými pastely či vydlabané dýně zdobili přírodninami. Také si žáci sami připravili dýňovou polévku a ochutnávali i jiné pokrmy z dýně.

Halloweenský kostýmový rej

Celý měsíc říjen jsme se ve školní družině věnovali zvykům, tradicím a tématům, která se dotýkala Halloweenu, Dušiček nebo také mexického svátku Día de los Muertos. A protože nám ve družině bylo „hej“, zakončil nám měsíc říjen Halloweenský kostýmový rej! Odpoledne plné her, zábavy, soutěží a tance se strašidly jsme si opravdu užili.

Expozice času

Hokus pokus

V listopadu jsme se ve školní družině věnovali také pokusům všech možných druhů. Cílem bylo zajímavou formou přiblížit dětem fyziku a chemii tak, aby pro ně nebyly ve vyšších třídách strašákem. Seznámili jsme se s magnetismem, elektrinou. Ukázali jsme si, jak funguje Van de Graaffův generátor na ruční pohon, názorně jsme si předváděli účinky statické elektřiny. Vyrobili jsme sopku, která chrlila barevnou lávu, lentilkovou duhu, třibarevný koktejl, tajné písmo, plovoucí vejce. Pokusy, které by bylo v našich podmínkách možno provést, jsme sledovali na počítači.

Čertovská diskotéka

Téměř 150 malých čertíků a čertic zcela zaplnilo „čertovsky“ vyzdobený klub Jízdárna v úterý 4. prosince. Po úvodním přivítání se všichni zapojili do připravených her, soutěží a především do tancování. Děti si s chutí zatancovaly také dva společně nacvičené tanečky. Za podporu celé akce patří naše velké poděkování provozovateli klubu Jízdárna panu Zukalovi, Spolku rodičů dětí - Zelená Boskovice a DJ Adamovi Hrdému, který se nám i letos postaral o hudbu, světelné a jiné efekty, které umocnily „pekelnou“ atmosféru.

To nejlepší na konec?!

Když do časopisu svými výtvary přispějí žáci, je to radost! Přečtěte si první tři kapitoly poutavého fantasy příběhu od Mariána Gužíka ze 7. B a posuďte sami.

PUTOVÁNÍ DO ZLATÉHO MĚSTA (Marián Gužík, 7. B)

Prolog:

V dávných časech, asi před deseti tisíci lety, se v Underdarku, temné říši pod Materiální sférou, začalo šuškat o obrovské moci ukrývající se v temnotě. Pověsti hovořily o nějakém novém božstvu z devíti pekel. Jednoho dne se zvědavá drowí kněžka rozhodla zjistit pravdu. Bylo nutné získat více informací od místních Guggotů. Ti však nic nevěděli. Stejně jako Myconidi. Zbývala jediná možnost, zjistit to starým způsobem. Otevřela bránu do pekla a od té doby po ní nebylo vidu ani slechu. Její jméno bylo Altarie. Té historii dlouho nikdo nevěřil, až do chvíle, kdy se začaly dít zvláštní věci. Gugotti a Myconidi z ničeho nic mizeli, temní elfové (drowové) trpěli šílenstvím, a dokonce začali zabíjet své vlastní lidi.

Kapitola 1.

Příběh začal v jedné rybářské vesnici, kterou projížděl výběrčí daní. Na nedaleké střeše se mihl stín, skočil z jedné střechy na druhou, poté tajně vklouznul oknem do stodoly. Výběrčí vyslal strážce, aby zkontrolovaly hospodu, o které bylo známo, že neplatí daně. Toho využil neznámý stín a pomocí svého luku výběr daní ukončil. Byl to tulák jménem Glautiel, jeden z temných elfů neboli drowů, což jeho jméno neukazovalo zrovna v dobrém světle. Když si Glautiel užíval zlatavé kořisti po cestě do své skrýše, cestu mu zkrížil místní rváč Slash von Šavle. Ve skutečnosti to byla jen přezdívka kvůli velké šavli místo ruky, své pravé jméno zapomněl. Chyběla mu nejen ruka, ale také rozum. Měl v sobě už spoustu rumu a světe div se, ještě stál na nohou. Čtyři sudy mu očividně nestačily. Byl to rváč, vyděrač a opilec. Na svoji neohrabanost začal docela působivě máchat šavlí, asi tři sekundy, než sebou mrsknul o šterk. Gautiela to moc nezajímalo, a tak pokračoval v cestě.

Dalšího dne šel Glautiel na trh. Šavle došel s tím, že se chce omluvit. Glautiel omluvu přijal a šel si po svých. V tom spatřil plakát s odměnou za jeho hlavu. „Včera na tebe vypsali odměnu,“ řekl Slash. Glautiel se utekl schovat, jelikož zahlédl, jak se někdo vyptává na odměnu z plakátu. Ve své chatě pak prohlížel staré mapy a hledal místo, kde by se schoval. Jedna z nich byla velmi zvláštní a starobylá. Nebyla to mapa žádného místa, co znal. Že by neobjevený ostrov? Nebo snad celý kontinent? „Tam bych se mohl schovat...“ pomyslel si. Sbalil si věci a na začátku dalšího dne vyrazil.

Kapitola 2.

Šel už tři týdny a cesta mu připadala téměř nekonečná. Slunce mu pánilo kůži a poslední hlt vody měl před čtyřmi dny. Omdlel a probudil se přivázaný k horskému výběžku. Kolem létali supi a vyčkávali, až jejich kořist zahyne žízni. Říkal si: „Kdo mě tu přivázel a proč by to dělal?“ Něco zatukalo na skálu. „Co děláš na mém území?“ ozval se neznámý hlas. „Já vůbec nevím, jak jsem se sem dostal,“ zněla odpověď. „To tě neomlouvá cizinče!“ dodal a vystoupil na světlo. Zvláštní bylo, že dělal osm kroků ve dví. Když se ukázal, Glautielovi spadla čelist. Byl to štíří muž - Tlinkal. Vrch těla lidský a spodek štíří. V jedné ruce držel meč, ve druhé řetěz s ostny. „Doufám, že tě tu sežerou supi!“ řekl. Potom se otočil a odešel. Ještě tu noc se skutečně začali

slétat supi se svými krvavými zobáky. Najednou Glautiel uslyšel, jak si nedaleko někdo prozpěvuje. Ukázalo se, že je to Slash. Dovrávorál ke Glautielovi a začal na něj opilecky žvatlat: „Kdž ty sas tu vzal?“ začal kdákat. „Já vůbec nevím,“ odpověděl Glautiel. „A jak ses tu vzal ty?“ „Došeu mña rum, škyt.“ Pak ho rozvázal a společně pokračovali dál.

Kapitola 3.

Poušť nechali za sebou a nyní museli přes hluboký les, tundru a rozsáhlou džungli. Šli, až nakonec stanuli u velkého hustého hvozdu. Vešli dovnitř a po pár krocích se ztratili. Všude kolem létaly vrány a ze tmy je pozorovali vlci. Na stromech visely zvláštní totemy z lebek a kostí svázaných k sobě. Čím hlouběji do lesa šli, tím větší tma byla, létalo víc vran a přibývalo totemů. Nakonec narazili na něco, co připomínalo bitevní pole. Spousta mrtvých vojáků byla zapletena mezi kořeny stromů, jiní byli sežraní od vlků a zbytek měl vyklované oči od vran. Bylo jasné, že v minulosti zde proběhl boj mezi lesem a lidmi. Jak šli dál, viděli další znaky zuřivosti přírodních sil. Po určité době došli do středu lesa. Byla tu mýtina, uprostřed které byl osamocný suchý strom. Visel na něm nespočet zvláštních totemů. Ucítili přítomnost něčeho nebezpečného a děsivého, jakoby strom byl prokletý. Chtěli se vzdálit, když v tom se slétly stovky vran a zformovaly se do tvora známého jako Lešij, jednoho ze stromových duchů. Je podobný člověku, ale jeho drápy jsou obrovské, místo hlavy má jelení lebku, kterou zdobí majestátní parohy. Zaútočil jako první - přivolal hejno vran, které se na jeho rozkaz vrhly na hrdiny. Slash začal máchat zuřivě šavlí, jako kdyby to k něčemu bylo. Glautiel zapálil jeho sud s rumem a zaječel „Hod' ho!“ Slash nejprve nechtěl, ale když pomyslel, že má na zádech „bombu“, poslechl. Rum smíchaný se střelným prachem sice není zrovna nejlahodnější nápoj, ale zbraň je to perfektní. Slash hodil sud, ten zajiskřil a ohromný výbuch, který následoval, sežehnul vrány. „Teď už zbývá pouze ten stromový jelen“, řekl Slash, ale když se otočil, viděl pouze černou mlhu, která se k nim rychle přibližovala. Zformovala se do Lešije, který bleskově zaútočil svými drápy. Zasáhl Slashe do ruky a přeseknul lana, která poutala šavli k ruce. Druhý úder mu zasadil do krku a téměř ho vyřadil z boje. V tom zašustilo křoví a vyběhl cizí voják, který jediný přežil předchozí bitvu. Prah po pomstě a svým kopím zaútočil na hrudník Lešije. Hrudník praskl a nestvůra začala vrískat na celý les. Přeměnila se zpět v hejno vran a vletěla dovnitř jednoho z totemů. V tu chvíli vyběhli zpoza stromů vlci a zaútočili na družinu. Glautiel začal střílet z luku, vlci padali jako domino, ale neubývalo jich. Jeden ze zatoulaných šípů zasáhl totem. Po lese se ozvalo zavřískání a bylo jasné, že Lešije to zranilo. Ale nebyl čas mřít na totemy, vlci stále útočili. Slash se zvednul ze země, uchopil lano, šavli a zaútočil. Lanem jim podrážel nohy a šavlí to ukončoval. Glautiel se díky tomu mohl zaměřit na totemy. Lešij to nevydržel, vyletěl ven z totemu, zvednul pařáty a kořeny stromů přesně opakovaly jeho pohyb. Uchopily Glautiela a začaly ho škrtit. Neznámý voják přesekával kořeny, ale k ničemu to nebylo, vždy z hlíny vyrašily nové. Další kořeny bránily samotného Lešije a tak na něj nemohl nikdo zaútočit. Slash vytáhl druhý soudek rumu se střelným prachem. Zvednul ho nad hlavu a řekl: „Budeš mi chybět.“ Zapálili ho a hodil po totemech. Strom vzplál a vybuchl v gejzíru jisker, totemy se zkroutily a rozsypaly na prach, kořeny zvadly. Na místě, kde ještě před chvílí stál Lešij, ležela jelení lebka porostlá mechem. Všichni si zhluboka oddechli, bylo po boji. Došel k nim cizí voják a představil se: „Jmenují se Fiass, jsem strážce. Se zbytkem družiny jsem zabloudil v tomto prokletém lese. Smím se k vám připojit?“ „Ano,“ odpověděl Glautiel a vyzval ostatní k odpočinku. Ráno byl les jasný, mlha pryč a před nimi se rozkládala pěšina dál.